

aarlig, den senere skal give; det vil blive Rentef af, hvad Foreningen bliver nødt til at laane for at opføre Bygningen. Og hvad har man saa at sætte ind i denne Bygning? Saa godt som ingen Ting. Det er ikke den Vej, man plejer at gaa, naar man bygger Museer her til Lands, at man først bygger Museet og saa siger: Nu skulle vi se efter at saa noget at putte ind i Museet. Man har kun ganske faa Genstande, som kunne indkøbes for Renten af Museumslegatet. Og desuden anførte Tauber Grunde, som skulde tale imod i det Hele taget at støtte Foretagendet; han mente, at Industrien maatte selv tage dette i sin Haand. Nu, det blev imidlertid vedtaget; Folketinget har vedtaget Bevillingen og har ogsaa derved vedtaget i Grunden de 10,000 Kr. aarlig i 10 Aar til Museet; og det indrømmer jeg, at man ikke kan sætte sig ud over Folketingets Vedtagelser. Ganske vist kunde jeg, som var mellem de 16, der den Gang stemte mod Vedtagelsen, for mit personlige Bedkommende sætte mig ud over det; men Folketinget som Helhed kan ikke gøre det. Men nu er Stillingen slet ikke saaledes i Djeblisket, at Folketinget er i mindste Grad forpligtet til at bevilge de 10,000 Kr. netop i Aar; tværtimod, thi det var Forudsætningen den Gang, at de 10,000 Kr. skulde bevilges, naar Museet var færdigt, men Museet er ikke færdigt. Netop i disse Dage have vi faaet en Redegørelse i Bladene — jeg har set det i „Dagens Nyheder“ — som jeg for Resten har liggende her paa min Blads, men det har vist ogsaa staaet i andre Blade — for, hvor vidt man var kommen. Det hedder sig da, at man er kommen saa vidt med Bygningen, at man har faaet Grunden lagt; man har faaet piloteret og funderet, hedder det, og man haaber, naar Vejret tillader det, at kunne komme til at mure, og man haaber, hedder det endvidere, at kunne faa Bygningen under Tag i Efteraaret 1893. Videre er man ikke med Bygningen. Og i den Skrivelse, vi desuden have fra Kunstindustrimuseets Bestyrelse, hedder det ogsaa, at man haaber at kunne faa Museets Drift ordnet i Sommeren 1894. Altsaa ville de Herrer se, at Forpligtelsen til at give de 10,000 Kr. først kan være løbende, naar vi vil komme til Sommeren 1894, og det kan altsaa meget vel naas i næste Finansaar. Og min Grund til at sige Nej til dette og min Grund til at bede ærede Medlemmer om at følge mig her skal jeg nu komme til. Til Kunstindustrimuseets Drift haves der fra Industriforeningen 6,000 Kr. aarlig i 10 Aar, og saa haves der 4,500 Kr. fra Carlsberg Museumslegat. Og nu har man

indkøbt, hedder det sig i den Skrivelse, der findes i Betænkningen, 370 Genstande, og man har faaet foræret 57 Genstande, hvilket tilsammen med, hvad man har fra Carlsberg Museumslegat, udgør 990 Genstande. I den Beretning, der nylig blev offentliggjort i Bladene, er Antallet af Genstande sat noget højere, hvad det muligvis ogsaa nok kan være; det er i hvert Fald anset til 1150 Genstande; men der er ikke, hverken i det, der har foreligget for os i Finansudvalget, og som her er indført i Betænkningen, eller i det, der er fremkommet i Bladene, fremkommet nogen som helst Redegørelse for, hvilke Genstande det er, der ere indløbte. For et Par Aar siden, da vi havde Sagen for her i Tinget, mente jeg, efter hvad der den Gang var oplyst i Anmærkningerne, at det Museum egentlig skulde have været for den Slags, særlig fremmede Genstande, Genstande fra Udlandet, som de Foll, der beskæftige sig med Industrien, kunde have godt af at se paa og bruge til at tegne efter. Jeg mente i det hele taget, at Kunstindustrimuseet skulde staa i Forbindelse med Skolerne og navnlig med de tekniske Skoler maaste, ligesom det er Tilfældet i Hamborg og London og flere Steder; men det lader ikke til, saa vidt jeg kan stønne, at det er Meningen. Efter hvad jeg har hørt om Museets Drift derude, om man saa maa sige — thi det er jo ikke i Drift — og om, hvad det er, de have indløbt derude, da bestaar det egentlig mest i gamle Sager af den Slags, som vi ogsaa købe til de andre Museer, gamle Møbler, gamle Smykker, gamle Driftkar, gammelt Husgeraad og deslige. Hvis det virkelig er Tilfældet — og derom have vi jo ikke den mindste Oplysning — mener jeg, at det er ganske forkert; thi det kan dog ikke være Meningen, at vi skulle have vore Museumsforhold ordnede saaledes her i Landet, at vi have nogle Museer, der ligge under Kultusministeriet, og som indløbe den Slags Sager, og saa oprette andre Museer, der ligge under Indenrigsministeren, og som i høj Grad konkurrere med dem, vi have under Kultusministeriet. Hvis det er Meningen, at vi skulle have vore Museumsforhold ordnede saaledes, saa mener jeg, at vi saa dem ordnede meget daarligt her i Landet, og den Ting burde man have oplyst, inden man gaar med til de 10,000 Kr. aarlig i 10 Aar til Museet; men det er der aldeles ikke oplyst noget om. Hvilke Genstande det er, der købes, ved man som sagt ikke, om det er nationale Genstande og saadanne gamle Genstande, som vi ogsaa købe, f. Eks. til vort Nationalmuseum, eller om det er fremmede Genstande, det er der aldeles intet oplyst om.